

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ Γ ΛΥΚΕΙΟΥ 2015-05-27

B1 α.

pari
diutius
inopum
haec
quo
neuter
cultelli
ungues
mihi
eius

B1 β.

Ea exempla sutores quosdam incitaverunt/ere.

B2.

doctu
respondendo
solentium
perdam
faciendus
casuris
sunto
diceremur
fert
referre
interfice
cognoscetis
elaberentur
resecuerint
obiurgavisse

Γ1α.

postquam (Brutus) vocatus est.

Η μετοχή είναι χρονική και δηλώνει το προτερόχρονο επομένως η σύνταξη του συνδέσμου postquam επιτάσσει η δευτερεύουσα να εκφέρεται με οριστική παρακειμένου.

Γ1β.

“ Quos fidos amicos habui (habueram)?”

Γ1γ.

Homines dicunt **Porciam**, Bruti **uxorem**, cultellum tonsorium **poposcisse**.

Γ1δ.

“quod **Tarquinius** dixisse fertur **exulans**”

Με τους παθητικούς τύπους λεκτικών και δοξαστικών ρημάτων(*fertur*) το υποκείμενο του ρήματος και του απαρεμφάτου στην ταυτοπροσωπία είναι το ίδιο και βρίσκεται σε ονομαστική(*Tarquinius*) καθώς και ό,τι το προσδιορίζει(*exulans*). Στην περίπτωση αυτή το ρήμα είναι προσωπικό και έχουμε το φαινόμενο της άρσης λατινισμού του ειδικού απαρεμφάτου.

Γ2α.

Id exemplum sutorem quendam incitat, ut corvum doceat palem salutationem.
Η δευτερεύουσα βουλητική πρόταση θα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*doceat*) αφού τώρα πια εξαρτάται από αρκτικό χρόνο(*incitat*). Έχουμε ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων(συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα).

Γ2β.

α) “*quodsi forte caderent, tum intellexeretur*”

β) “*quodsi forte cecidissent, tum intellectum esset*”

Γ2γ.

- *ut eam obiurgaret*
- *qui eam obiurgaret*
- *eam obiurgatum*
- *eius obiurgandae causa/gratia* (υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη)